

Ankara Cad.No:40
Cağaloğlu-İstanbul

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuss 21.Nisan.1965 günü Parti Genel Merkezinde metni aşağıda olan basın toplantısını yapmıştır.

Deliller ortaya sereceğini söyleyerek, basın toplantısı yapanların, perisen durumları açık meydana çıkmıştır. Yalan ve iftiralar tersine dönmüştür. Silah geriye tepmiştir. Yalan ve iftiralar, yalancı ve iftiracıları, bunların içeride ve dışarıdaki efendilerini, olanca ağırlığı ile ezmektedir.

Hani ispat edeceklerdi?..

Benim Türk İşçisini Ordu ile çarpışmaya teşvik ve tahrik ettiğim hakkındaki iddianın delili nerede?

Türkiye İşçi Partisinin, ihtilâlcı metodlarla çalıştığının delilleri nerede?

Delil diye teypten kendi iddialarını, kendi seslerini dinlettiler.

Bu yalan ve iftiralarla iki maksat güdülmüştür :

Birincisi: Uyanan ve Anayasadaki haklarına sahip çıkmakta olan işçi sınıfımızı sindirmek ve işverenler emrindeki sendikacıların yönetiminde bırakmak.
ikincisi: Türkiye İşçi Partisinin şahsında, son yıllarda gittikçe hızlanan toplumcu, Atatürkçü ve ilerici akımı ve özellikle yeniden şahslanan kuvay-i milliye ruhunu vurmak ve ezmek...

Bu maksatlara hizmet edenler, bugünkü yabancıya bağlı bozuk düzenin süregitmesinden, şahsen çıkarları olan kimselerdir. Halil Tunç'un Seyfi Demirsoy'un ve onların ismarlama tenakülünü yapmağa yeltenenlerin aylıklarının büyük bir kısmını ödeyen sömürücü dış çevreler, bu şahıslar eli ile Türk İşçi sınıfını yabancı ve yerli sermaye çıkarları emrinde tutmak ve daha iyi sömürmek çabasındalardır, fakat bu çabalar hiç bir zaman başarıya ulaşamayacaktır.

İşçisi, köylüsü, aydını ile emekçi halkımız, bir bütün halinde uyanış içindedir. Anayasaya sahip çıkmaktadır ve Anayasa mutlaka uygulanacaktır. Böylece emperyalizmin ve onun içimizdeki adamlarının oyunlarına mutlaka son verilecektir.

Biz, halkın emrinde, halkın hizmetindeyiz ve on parmağımız halkımızı oyuna getirmek istiyenlerin yokesindedir. Türkiye İşçi Partisinin ihtilâlcı metodlarla çalıştığını ve işçiyi ordu ile çarpışmaya tahrik ve teşvik ettiği yalanını söyleyen Halil Tunç'ları Seyfi Demirsoy'ları Türk Adaletinin pençesine vereceğiz.

Türkiye İşçi Partisinin görüşüne göre, Sendikalarla İşçi Partileri işçi sınıfı hareketlerinin birbirini tamamlayan iki koludur. İşçi hareketleri önce sendikacılık şeklinde belirir, ama politik bir bilince varıp politik bir parti halinde örgütlenmedikçe, işçiler, lâik oldukları ve bizde Anayasanın bahsettiği- hak ve özgürlüklere tam olarak kavuşamaz. İşçi sınıfı hareketinin bu iki kolunun her ikisi de işçi sınıfının gerçekten hizmetinde buldukça, aralarında çatışma değil, ancak işbirliği ve yardımlaşma yer alabilir. Ama sendika liderleri işçilerin hak ve çıkarlarını gerçekten savunmaz hale gelirler, emekten değil sömürücü sermayeden, hele dış sermaye çevrelerinden yana davranışlarda bulunurlarsa, işçilerin politik örgütlenmesini önlemeye, işçileri sermaye çevrelerinden yana olan partilerin dümen suyunda tutmağa çalışırlarsa, bunların maskesini indirmek ve sendikacılık hareketini bunların elinden kurutmak, her namuslu sendikacı ve işçilerin,

emekten yana her toplumcu aydının birinci ödevidir. Böyle bir görüşe sahip olan Türkiye İşçi Partisi, Türk işçisinin en büyük mesleki teşekkülü olan Türk-İş'in karşısında değildir ve olamaz. Kaldı ki, Türkiye İşçi Partisini Türk-İş'e karşı imiş gibi göstermek, sermaye çevrelerinin, işçi hareketlerini bölmek ve zayıflatmak için düşündükleri bir manevradır. Bu da asla gözden kaçırılmamalıdır. Ama devranısları ile Türk emekçisinden yana olmadıklarını tekrar tekrar açıklama vurmuş olan ve Türk işçisinin politik hareketini engellemeye ve parçalamaya çalışmış bulunan, halen de çalışan, Türk-İş İcra Kurulu üyelerinin ve benzeri sendikacıların Türk İşçisi önünde maskelerini düşürmeğe kararlılığı. Ve bu ödevimize devam edeceğiz.

TÜRKİYE
ARŞİVİ

Nebil Varuv
Koleksiyoncu

Simdi suçlama sırası bizde :

1. 8 Nisan günü İzmir'deki basın toplantısında bana atfettiği yalanları sıralarken, Halil Tunç, iftiralarını Türkiye İşçi Partisine de buluşturmuş ve Türkiye İşçi Partisinin ihtilâlcî metotlarla çalıştığını ileri sürmüştür. 24 saat sonra Halil Tunç basına ikinci bir demeç vererek: "Açıklamam yanlış anlaşıldı, Zonguldek olayları T.İ.P.'in tahriki ile olmuş gibi gösteriliyor", demek zorunda kaldı. Fakat bir süre sonra tekrar ilk iddialarına döndü.

Bu yalpalamalar dahi iddianın esassızlığını österir. Kaldı ki, bir partinin ihtilâlcî metotlarla çalışması, herşeyden önce, kadrolarını ve üyelerini bu amaçla eğitip yetistirmesini gerektirir. Bundan dolayı, Türkiye İşçi Partisini ihtilâlcî metotlarla çalışan bir parti olarak suçlayan Halil Tunç'un, önce, Türkiye İşçi Partisinin ihtilâlcî bir yeraltı teşkilatına sahip olduğunu delilleri ile ortaya koyması gerekirdi.

Kurulduğu günden beri, Anayasamızın eksiksiz ve testamem uygulanması için mücadele eden, üyelerini bu yolda eğitip yetistiren ve seçimlere girme hakkını elde etmek, bu hakkı tanıtmak için olağanüstü bir çaba göstermiş olan Türkiye İşçi Partisine karşı ihtilâlcî metotlarla çalışıyor isnadında bulunmak, böyle bir isnatta bulunmanın hem kötü niyetini hem de sosyal ve politik mücadele tarihindeki bilgisizliğini ortaya koymaktadır.

2. Basın toplantısında bulunan gazetecilerin soruları karşısında, bir gerçeği savunan kişiler olarak değil, kaçamaklara sapan, soruları cevapsız bırakan suç üstü yakalanmışların saskınlığına düştüler. O kadar ki, soru yağmuru karşısında pek bunları Seyfi Demirsoy, bir aralık: "Siz Savcı gibi sual soruyorsunuz" diyecek kadar ezze düştü.
3. Benim Halil Tunç'la yaptığım konuşma sırasında, odada, Halil Tunç'tan başka iki kişi daha vardı. Bunlardan biri olan Atalay Uysal orduyu hedef tutan bir konuşmanın yapılmadığını basına kesinlikle bildirdi. Diğeri Muzaffer Sıranç ise, Halil Tunç'un son yaptığı basın toplantısında hazır bulunuyordu, o da gazetecilerin sorularını cevaplandırmaktan kaçınmış ve bu hususta Halil Tunç'a tanıklık etmeği reddetmiştir. Böylece, konuşmanın iki tanığı da, biri susmak, öteki de Orduyu hedef alan bir konuşmanın esle yapılmadığını söylemek sureti ile Halil Tunç'un yalancılığını ve iftirciliğini ortaya koymuşlardır.
4. Halil Tunç'un iddiasını bir ay sonra açıklamış olması da basın mensuplarının dikkatinden kaçmamıştır. Bu husus kendisinden sorulduğunda, Halil Tunç: "maksadımız olayı Türk-İş dergisinde açıklamaktı" şeklinde cevap vermiştir. Bu cevabın hafifliği izaha lüzum duyulmaysa kadar açıktır. Çünkü, bir yanda işçileri Ordu ile çarpışmağe teşvik ve tahrik gibi ağır bir isnad var, öbür yanda ise, Türk-İş dergisinde havadisi vermek kaygısı var. İki sık arasında herhangi bir tercih yapmak için uzun boylu düşünmeğe lüzum olmadığı meydandadır. Halil Tunç'la aramızda gerçekten böyle bir konuşma geçmiş olsa idi, hiç şüphe yok ki Halil Tunç, bu konuşmayı, ilgili makamlara hemen o dakikada bildirirdi. Bu gecikme de gösteriyor ki, Halil Tunç ve onun efendileri, seçimlere girme hakkını kazansın Türkiye İşçi Partisini vurabilmek için bu olayı sonradan uydurmuşlar ve bu yüzden tertiplerini kamu oyuna bir ay geciktirerek açıklamışlardır.

5. Bir soruya cevap olarak Seyfi Demirsoy ve Halil Tunç'un, benim Haysiyet Divanına verilmemin düşünülmediği yolundaki cevapları da son derece dik-
kati çekicidir. İftiracıların nasıl bir ruh hali içinde bulduklarını
sırf bu cevapları bile tek başına ortaya koyacak kuvvettedir. Gerçekten
de, bir Türk-İş Yöneticisi olarak işçileri ordu ile çarpışmaya teşvik ve
tehrik isnadı altında bulunduğuma göre, keyfiyetin sevcilere ihbarı ile
birlikte benim derhal Haysiyet Divanına sevkedilmem Türk-İş İcra Kurulu
için yerine getirilmesi zorunlu bir görevdi. Bundan kaçınmış olmaları da
bensa isnad edilen sözlerin yalan ve tertipten ibaret olduğunu açıkça gös-
termektedir. Yalnız ne varki, bu iftiracıların Haysiyet Divanına sevkle-
rini, Türk-İş Yönetim Kurulundan, Yönetim Kurulunun bir üyesi olarak ben
istiyeceğim.

Şimdi de Halil Tunç ve Seyfi Demirsoy'un gerçek kişiliklerini açıklayan
bazı olayları sıralıyacağım. Böylece bunların Türk İşçi sınıfının yararına
değil, yerli ve yabancı sermaye çevrelerinin çıkarına hizmet ettikle-
ri daha iyi anlaşılacaktır.

1. Bugün partiler üstü ve politika dışı bir sendikacılığa taraftar oldukla-
rını ileri sürenler, bundan birkaç sene önce, Çalışanlar Partisi adında
bir parti kurmak teşebbüsüne girişmişlerdi. Türk İşçi sınıfının ve ons
gerçekten hizmet eden bazı sendikacıların uyanıklığı sonucu olarak bu oyun
oyanamayınca ve Çalışanlar Partisi teşebbüsü suya düşünce, Seyfi Demirsoy
ve Halil Tunç, yardımcıları Kaya Özdemiroğlu aracılığı ile gerici basında,
sistemli bir şekilde Türkiye İşçi Partisine karşı, yazılar yazdırmışlar,
hatta bu hücumlarını Türk-İş dergisinde bile yapmaktan çekinmemişlerdir.
Aynı baylar, 1963 yılının 22 Aralıkta Türkiye İşçi Partisini hedef tu-
tan bir de miting tertiplemişler, bu miting'de, Türkiye İşçi Partisi yö-
neticilerine ismen saldırmışlardır. Nihayet bundan 1-2 ay önce de Çalışan-
lar Partisini kurmaya yeniden teşebbüs etmişlerdir. Demek oluyor ki, He-
lil Tunç ve Seyfi Demirsoy'un partiler üstü ve politika dışı bir sendi-
kacılığı savunmaları ve Türkiye İşçi Partisine karşı saygılı oldukları
iddialarını ileri sürmeleri gerçeklere taban tabana zıttır. Aslında bu
baylar, Türk İşçi sınıfının uyanmasını ve haklarını elde etmesini önle-
mek için görevlendirilmişlerdir.
2. Türk-İş İcra Kurulu, ancak iç ve dış sömürücülerin isine yarayacak şe-
kilde bir davranışla ve yetkileri dışına çıkarak birçok grevleri durdur-
ma kararını almıştır. Bu karar şüphesiz iç ve dış işverenlere yararlıdır.
Nitekim İşverenler Sendikası Konfederasyonu Başkanı Şehap Kocatoğlu, bu
gibi davranışlarından dolayı, Türk-İş İcra Kurulunun anlayışla (!) hareket
ettiğini kamu oyunu duyurarak kendilerine elenen teşekkür etmiştir. Bu
olay dahi, Türk-İş İcra Kurulunun, işçiden değil, fakat işverenden yana
olduğunu açıkça göstermektedir.
3. Türk İşçisinin yıllarca süren mücadelesi sonunda, Anayasamızda yer alan
Grev ve Toplu İş Sözleşmesi haklarının, 275 sayılı kanunla yok edilince-
sine sınırlandırılması, hapse ve kursunlanmaya kadar gidebiliyorsa, bunda
Seyfi Demirsoy ve Halil Tunç'un ağır sorumluluk payları vardır. Aynı ki-
şiler, Anayasada bulunmayan ve temel hak olmadığı Anayasanın gerekçesinde
açıkça belirtilmiş bulunan Lokavtı, yani, işverene işçiyi ve ailesini
eşliğe mahkûm etme yetkisi tanıyan bir kanunu savunmuşlar, hatta bu kanu-
nun kabul tarihini işçi bayramı olarak ilan edecek kadar işçi suurundan
yoksun olduklarını göstermişlerdir. Şimdi bu baylar, bu hiyânetlerini
örtbilmek için, Türkiye İşçi Partisini Toplu İş Sözleşmesi ve grev kanu-
nuna karşı imis gibi göstermeğe yelteniyorlar. Oysa Türkiye İşçi Partisi,
Toplu İş Sözleşmesi ve Grev Kanunları Meclise sevk edildiği zaman, bunla-
rın Anayasaya testamam uygun bir şekilde çıkması için bütün gücü ile çalı-
şmış, hazırladığı tasarıyı 14 Nisan 1963'de toplanan Türk-İş Temsilci-
ler Meclisindeki üyelere ve kendilerine teker teker dağıtmıştır.
4. Türk-İş Başkanı Seyfi Demirsoy, düzenlediği son basın toplantısında, AİD
teskilotundan (Yeni Amerikan Hükümetinden) yılda 4 milyon Türk Lirası
yardım aldığını açıkça itirak etmiştir. AİD, Amerikan ve Uluslararası

sermayenin çıkarını korumak amacı ile kurulmuş bir teşekkül olduğuna göre, Türk İşçisinin en yüksek mesleki örgütü olan Türk-İs'in, ne maksatlı olursa olsun, bu teşekkülden yardım kabul etmemesi gerekir. Bunun aksini yapmak, Türk İşçisini güçlü bir tek örgüt içinde toplamak amacı ile yükümlü ve sorumlu bulunan Türk-İs'i, dış ve iç sömürücülerin karşısında bağımsız bir hale düşürmüştür. Nitekim, Seyfi Demirsoy ile Halil Tunç'un işçi aleyhine olan çeşitli davranışları, bu iddiayı itirazsız bir şekilde ispatlayacak durumdadır.

5. Seyfi Demirsoy ve Halil Tunç, bu paraların eğitim amacı ile alındığını söylüyorlar. Meselenin can noktası, bu eğitimin ne çeşit bir eğitim olduğudur. Bilinen sudur ki, Amerikalı Hocalar, Türk İşçisini ve Sendikacılarını, Politik bir varlık olmama yönünde eğitmek için çaba göstermektedirler. Demek oluyor ki, Halil Tunç ve Seyfi Demirsoy, Türk İşçi Sınıfının uyanmaması ve haklarına sahip çıkması için çaba gösteren sömürücü iç ve dış sermaye çevrelerinin emellerine hizmet etmektedirler.

6. Ayrıca özet olarak sunuları da belirtmek gerekir:

- a) Türkiyede halen gizli işsizlerle beraber, 5 milyon kadar işsiz vatandaş bulunmaktadır. Bosta gezen bu yoksul vatandaşlarımızın yarısını, 5518 sayılı Kanunun 3. maddesine dayanarak topluca işlerinden çıkarılan yeni işsizler katılmaktadır. Bunların hepsi aç, perisen ve umutsuzdur.
- b) Sermayenin ağır baskısı karşısında, işçi kardeşlerimizin bugünkü biricik dayanağı ihbar ve kıdem tazminatlarıdır. Bu küçük hakların dahi ortadan kaldırılması için, bugünlerde Meclis Komisyonlarında işverenler lehine çeşitli tedbirler alınmaktadır.
- c) Anayasanın 45 nci maddesindeki hükme rağmen, Türk İşçisi henüz insanlık haysiyetine yarasız bir temel ücret elde edememektedir. Gene Anayasanın 42 nci maddesi, Devletin işsizliği önleyici tedbirler almasını kesin bir şekilde emrettiği halde, Yurdumuzda, bir işsizlik sigortasını n kurulması yolunda da herhangi ciddi bir tedbir alınmamıştır.

Türk işçisinin bütün bu hayati önem taşıyan meseleleri karşısında Türk-İş İcra Kurulu pasif kalmakta ve bu pasif tutumunu işçi sınıfının birisi çıkması politik örgütüne iftiralar etmek sureti ile örteceğini sanmaktadır.

Seyfi Demirsoy ve Halil Tunç'a sunu hatırlatmak isteriz ki, tarihin hükümünden kaçmak ve kurtulmak mümkün değildir. İşçi sınıfımızın da, bütün emekçi halk kitlelerinin de çözüm bekleyen meselelerinin toptan halli, gerçek emekçi temsilcilerinin, Türkiye İşçi Partisi saflarında Büyük Meclise girmelerine bağlıdır. Bu mutlu günler yakındır, buna bütün kalbimizle inanıyoruz. Halkın emrinde olan bu yoldaki mücadelemizden bizi hiç kimse sükoyamayacaktır. Bütün iftiraları, tertipleri, yalanları yere seren Türkiye İşçi Partisi, 10 Ekim seçimlerinde, emekçi halkımızın umutla beklediği ilk adımını atmış olacaktır.

Ne Seyfi Demirsoylar, ne Halil Tunçlar, Ne de onların içeride ve dışarıdaki efendileri, bizim halk yolundaki mücadelemizin başarıya ulaşmasına asla engel olamayacaklardır.